

Ale každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený,

a potom žiadosť, keď počne, rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť.

Jakub 1:14-15

Tieto tri slová – žiadosť, hriech, smrť – aj keď ich obsahom nie sme nadšení, zohrávajú v živote človeka veľmi dôležitú rolu. Opisujú stav človeka, ktorý má vážny dopad na jeho postavenie pred Bohom, na jeho vzťah s Bohom a nakoniec aj na jeho konečný údel. Hovoria, kto sme a prečo konáme tak, ako konáme. To, čo vyjadrujú, ovplyvňuje náš život dokonca ešte aj po obrátení, kým žijeme v nevykúpenom tele. Preto stojí za to sa nimi zaoberať. Týmto trom pojmom a ich dôsledkom pre život jednotlivca sa venujeme v troch samostatných, ale súvisiacich článkoch.

Žiadať, žiadosť, žiadostivosť

Slovníkový význam

Všetky tri pojmy sú viacvýznamové slová. Uvedieme niektoré ich významy, ako ich uvádzajú slovníky:¹⁾⁻³⁾

žiadať (sloveso): dychtiť, túžiť po niečom, želať si, chcieť; vyžadovať, prosiť, potrebovať, požadovať

žiadosť (pod. m.): (väčšinou ide o odvodeniny slovesa žiadať) — požiadavka, želanie, túžba, vášeň, modlitebná prosba, príhovor, túžba po niečom alebo niekom

žiadostivosť (pod. m.): vlastnosť silno túžiť; citové napätie vzniknuté zo snahy niečo dosiahnuť, získať; dychtivé pranie, želanie si niečoho, niekoho; túženie, pud, telesná náruživosť či žiadostivosť, prejav sebeckosti (sebeckosť)

Pôvodne v pojmoch žiadať, žiadosť niet vo všeobecnosti nič zavrhnutiahodného. Žiadostivosť však už nadobúda nádych zlej žiadosti, zlého.

Biblický pohľad a význam

Pred pádom do hriechu

Žiadosť je súčasťou výbavy stvorených bytostí. Človeku je prirodzená, je súčasťou jeho prirodzenosti. Môžeme ju charakterizovať ako funkciu (vlastnosť), ktorá príslušný subjekt upozorňuje, že niečo alebo niekoho potrebuje – upriamuje jeho pozornosť k niečomu alebo niekomu. Pred pádom bola každá prirodzená žiadosť človeka dobrá. Žiadosť signalizovala napríklad, že je potrebné zasýtiť svoje fyzické telo, naplniť ho potravou tak, ako to bolo dané hneď na počiatku v stvoriteľskom týždni (1. Mojžišova 1:29-30) a ako to priznala či potvrdila Eva: „... Z ovocia rajských stromov jeme“ (3:2). Žiadosť tiež mala viesť a viedla k tomu, aby sa stvorenstvo v súlade s Božím zámerom plodilo a rozmnožovalo (1:22 a 28, 2:24, 9:1, 19). Pôvodne žiadosť (túžba) po niečom alebo niekom bola dobrou (2:9). Tak to bolo v stvorení na počiatku. Po páde do hriechu sa prirodzené ľudské žiadosti porušili spolu s tým, ako sa porušila ľudská prirodzenosť. Od pádu existuje v človeku popri dobrej žiadosti aj zlá žiadosť.

Pád do hriechu

Pri páde človeka do hriechu žiadosť zohrala kľúčovú úlohu. Hadovi sa podarilo presmerovať dobrú žiadosť prvého ľudského páru (1. Mojžišova 3:2) na žiadanie si toho, čo im bolo zakázané (zlá žiadosť). Had k Eve prehovoril a ona zrazu vnímala strom poznania dobrého a zlého inak ako predtým. Pozrela na strom a už videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, že je žiadosťou očíam a že je to prežiadúci strom, aby urobil človeka rozumným (3:6).

Po páde do hriechu

Pádom Adama do hriechu vchádza do života každého človeka porušenie (hriešnosť) a zlá žiadosť. Pádom človeka sa dobrá prirodzená ľudská žiadosť porušila. Človek po páde má dobré žiadosti (napr. zahnať hlad jedlom a uhasiť smäd nápojom) a zlé žiadosti (napr. neúmerne sa prejedať a opíjať sa). Každá žiadosť patrí do jednej z týchto dvoch menovaných skupín žiadostí.

Dobrá žiadosť

Dobrá žiadosť je žiadosť, ktorá vedie k naplneniu pôvodnej prirodzenej potreby či úlohy, ku ktorej bolo ľudstvo určené. Mať žiadosť napiť sa (uhasiť smäd) či najesť sa (uspokojiť hlad) sú prirodzené dobré žiadosti. Ako príklad môžeme uviesť verše Lukáš 15:14-17. Márnotratný syn trpel núdzou a bol hladný: „A žiadal si naplniť svoje brucho mlátom...“ Mal dobrú prirodzenú žiadosť zahnať hlad, nasýtiť svoje telo pokrmom. Sem môžeme zaradiť aj situácie, o ktorých píše apoštol Pavol v 1. liste Korinským 7:1-9 (túžba po manželstve a rodine). Patria sem aj všetky ďalšie žiadosti, ktoré sú v zhode s Božou vôľou a Božím nariadením. O dobrej žiadosti všeobecne platí, že je v súlade s Božou vôľou a Božími nariadeniami.

Dobrá žiadosť po znovuzrození. Apoštol Peter radí: „... ako priam teraz zrodené nemluvniatka žiadostiví budte mlieka bezo ľsti, Božieho slova, aby ste ním rástli na spasenie“ (1. Petrov 2:2). Petrova rada odporúča mať dobrú žiadosť, byť žiadostivý na dobré. Tak ako je mliečko pre telo novorodenca jediným životodarným pokrmom zabezpečujúcim mu život a telesný rast, tak aj Božie slovo je jediným životodarným pokrmom pre ducha znovuzrodeného človeka, zabezpečujúcim mu duchovnú prosperitu a duchovný rast. Pavol mal (dobrú) žiadosť byť už s Kristom (Filipským 1:23). Žiadať si úrad v cirkvi je chvályhodná vec: „... Ak niekto túži po biskupstve, žiada si výborné dielo“ (1. Timoteovi 3:1).

Zlá žiadosť

Všeobecne platí, že každá žiadosť, ktorá nie je v zhode s Božím zákonom, s Božími prikázaniami a ide proti nim, je zlá žiadosť. V tomto článku sa sústreďujeme viac na zlú žiadosť, lebo tá vedie do hriechu – a pred ním sme v Písme veľmi dôrazne varovaní. Čo je zlá žiadosť, vieme z Božieho zákona. V zákone je vyjadrená cez prikázanie, ktoré hovorí: „Nepožiadáš!“ (Rímskym 13:9). Zlá žiadosť („požiadanie“) je prestúpením Božieho prikázania, a preto je hriechom. Zlú žiadosť môžeme nazvať aj „hriešna žiadosť“, ako to robí prof. Roháček vo svojom preklade (Rímskym 1:27).

Existuje príčinná podmienenosť medzi žiadosťou, hriechom a smrťou. Žiadosť rodí hriech a hriech plodí smrť. „.... žiadosť, keď počne, rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť“ (Jakub 1:14-15).

Všeobecne platí: Každá vykonaná zlá žiadosť je hriech a každý hriech pôsobí smrť. Tejto dôležitej pravde sa venujeme v tejto trojdielnej sérii. Keďže odplatou za hriech je smrť, zlá žiadosť je veľmi vážnym problémom človeka. Zlé žiadosti sú všetky žiadosti, ktoré nie sú v zhode s Božou vôľou, ktorá je vyjadrená v Božom zákone a v celom Písme. Zlé žiadosti sú hriešne (telesné) žiadosti.

Pod „vykonanou žiadosťou“ rozumieme tú skutočnosť, ktorú Božie slovo nazýva „požiadal“. Žiadosť sa stáva hriechom aj vtedy, keď k požiadaniu došlo iba v mysli alebo v srdci človeka bez toho, aby došlo k hriešnemu skutku alebo konaniu. Božie slovo to vyučuje v „Kázni na vrchu“. („Počuli ste, že bolo povedané starým: Nescudzoložíš. Ale ja vám hovorím, že každý, kto by pozrel na ženu s myšlienkou požiadať ju, už aj scudzoložil s ňou vo svojom srdci“ Matúš 5:27-28.)

Zdroj zlých žiadostí

Keď apoštol Jakub v 1. kapitole svojho listu píše o pokúšaní, uvádza, že každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený (Jakub 1:14). Podľa tejto kapitoly zlé žiadosti sú vlastné každému človeku (spasenému aj nespasenému, znovuzrodenému aj neznovuzrodenému). Zdrojom zlých žiadostí je telesnosť („telo“), ktorá sídli v zemskom smrteľnom ľudskom tele čiže v „údoch“ (Rímskym 7:23-25; Kolosenským 3:5). Jediný spôsob, ako môže byť nespasený človek oslobodený od zlej žiadosti, je spasenie v Kristovi. Znovuzrodený človek však tiež má problém so zlou žiadosťou, ako o tom píšeme podrobnejšie nižšie.

Okrem toho je zdrojom zlej žiadosti aj svet. Apoštol Ján vo svojom 1. liste o žiadostiach píše ako o takých, ktoré sa nachádzajú vo svete, ktorý je satanovou sférou, satanovým kráľovstvom. „Lebo nič z toho, čo je na svete - žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbná pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta“ (2:16).

Zákon odhaľuje zlú žiadosť: „Lebo ani o žiadosti by som nebol vedel, keby nehovoril zákon: Nepožiadaš!“ (Rímskym 7:7) Telesnosť (hriešna prirodzenosť) človeka je taký veľký a závažný problém, že keď sa stretne s dobrým a svätým zákonom, výsledkom je rozdúchanie (iniciácia) zlých žiadostí v človeku. „Ale hriech^{A)} dostanúc príčinu skrze prikázanie spôsobil vo mne všelijakú žiadosť; lebo bez zákona je hriech mŕtvý“ (verše 7-8, čítaj aj verše 9-13). Podľa tohto Pavlovho textu hriech cez prikázania typu Nepožiadaš aktivizuje to, čo je Božím zákonom zakázané.

Charakter zlej žiadosti

Najprv sa ešte nakrátko zastavíme nad veršom: „... a potom žiadosť, keď počne, rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť“ (Jakub 1:15). V reťazci žiadosť–hriech–smrť je pôvodnou (iniciačnou) príčinou žiadosť a jej dôsledkom je hriech (žiadosť „plodí“ hriech). Hriech ako dôsledok žiadosti sa stáva príčinou pre smrť. Hriech „plodí“ (príčinne podmieňuje, spôsobuje) smrť. Smrť je konečný dôsledok ako hriechu, tak aj zlej žiadosti.

Výraz „žiadosť, keď počne“ je kľúčový výraz v úvahách o žiadosti. V súvislosti s ním si kladieme otázky: Existuje žiadosť, ktorá už počala, a žiadosť, ktorá ešte nepočala? Akou žiadosťou by bola žiadosť, ktorá ešte nepočala? Písmo o zlej žiadosti hovorí z dvoch uhlov pohľadu alebo môžeme hovoriť o dvoch druhoch žiadosti:

1. *Prvý druh žiadosti* nachádzame v „Kázni na vrchu“ (Matúš 5:27-28): „Počuli ste, že bolo povedané starým: Nescudzoložíš – verš 27. Ale ja vám hovorím, že každý,

B)

kto by pozrel na ženu s myšlienkou požiadať ju, už aj cudzoložil s ňou vo svojom srdci“ – verš 28. Pritom verš 27 je odkaz na Mojžišov zákon, odkaz na zákaz vykonať fyzicky/-ý skutok cudzoložstva (2. Mojžišova 20:14; 5. Mojžišova 5:18). Pán Ježiš hovorí o pohľade na ženu, v ktorom je obsiahnutá žiadostivá myšlienka požiadať ju. Treba však hneď aj pripomenúť, že nie každý pohľad na ženu sa deje s myšlienkou požiadať ju! Preto vo všeobecnosti treba odlíšiť pohľad na ženu s myšlienkou požiadať ju od iných pohľadov, ktoré sa s takouto myšlienkou nespájajú.

V tomto verši výraz „pozrel na ženu s myšlienkou požiadať ju“ znamená „požiadal ju“ v zmysle vykonanej žiadosti. Vieme to podľa toho, že Pán Ježiš povedal „už aj cudzoložil“. Výraz „vykonaná žiadosť“ preberáme z verša Galatským 5:16, ktorý hovorí o vykonaných a nevykonaných žiadostiach.

Cudzoložstvo je na zozname hriechov (1. Korinským 6:9; Galatským 5:19). Pán Ježiš vo verši 28 hovorí o žiadosti, ktorá vznikla v srdci (mysli), tam aj počala a tam aj porodila hriech, čiže bola tam aj vykonaná (i keď len v mysli či v srdci). Verše Matúš 5:27-28 a „Kázeň na vrchu“ učia, že existuje zlá žiadosť, ktorá nielen vznikla, ale už aj počala – čo znamená, že aj „požiadala“, čiže stala sa hriechom. Inými slovami: Ak dovolíme, aby v našej mysli/srdci zlá žiadosť požiadala, výsledkom je dokonaný hriech v srdci. Toto je posolstvo časti Ježišovej Kázne na vrchu.

Podobný charakter má aj nenávidenie svojho brata (hnevane sa bez príčiny a opovrhovanie) vo svojom srdci. Ide o zlú žiadosť, ktorá už počala. Takáto nenávisť v srdci je hriechom (Matúš 5:22, 25) a Pán Ježiš ju dokonca stavia na úroveň vraždy (zabitia človeka). Pritom vieme, že

vražda ako taká je skutok, ktorý sa vykonáva fyzicky. V tomto pohľade sa výrazom žiadosť počne rozumie vznik a naplnenie žiadosti, i keď len v srdci a nie fyzicky (skutkovo).

Prvý druh žiadosti sú žiadosti, ktoré už svojím vznikom znamenajú „požiadanie“ a vykonanie, teda hriech vykonaný v srdci. V takomto prípade už niet cesty späť. Jediným riešením je činiť pokánie.

2. *Druhý druh žiadosti* nachádzame v Jakubovi. „Ale každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený, a potom žiadosť, keď počne, rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť“ (Jakub 1:14-15). Tu je žiadosť opísaná ako taká, ktorá môže počať, ale je aj možné ju potlačiť, zastaviť, aby nepočala. V tomto zmysle žiadosť predstavuje pokušenie (nutkanie), ale ešte nie vykonaný skutok, ešte nie vykonaný hriech. Ide teda o nevykonanú žiadosť – o žiadosť, ktorá ešte nepočala.

V kontexte veršov tejto kapitoly (pokúšanie na robenie zlého) a aj celého Jakubovho listu môžeme rozumieť, že medzi vznikom zlej žiadosti a jej uskutočnením, vyústením do vykonania hriešneho skutku (vykonania hriechu) je priestor a možnosť žiadosť zastaviť, aby nepočala. Žiadosť ako pokušenie (myšlienka) na zlé, na hriešny skutok a podľahnutie pokušeniu (čo je vykonaná žiadosť) sú od seba oddelené. Výrazu „a potom žiadosť, keď počne“ môžeme rozumieť tak, že najprv je žiadosť (ako zdroj pokušenia) a následne, ak žiadosť počala (požiadala), stala sa vykonaným hriechom. Až keď sa skutok skutočne stane, až keď je skutok

vykonaný (čiže žiadosť sa vykonala, zrealizovala), stáva sa hriechom.

Tento druhý druh žiadosti (ako zdroj pokušenia) sám osebe ešte nie je hriechom. K hriechu nedôjde vtedy, keď je zlá žiadosť (v zmysle pokušenia, nutkania v našom vnútri) odmietnutá, zmarená. Žiadosti druhého druhu je teda možné zastaviť, utlmiť, odmietnuť či zmariť tým, že im človek nedovolí prerásť do hriešneho skutku, do vykonaného hriechu.

Záverom o charaktere žiadosti môžeme povedať, že zlé žiadosti vznikajú ako v nespasených, tak aj v spasených (znova zrodených) ľuďoch. Príčinou toho je skutočnosť, že všetci ľudia (obe skupiny) žijú vo fyzickom zemskom porušenom tele (Rímskym 7:18-19, 23) a v hriešnom svete – a oboje je plné hriešnych žiadostí (1. Jánov 2:16-17). Je však veľký rozdiel, ako so žiadosťou zaobchádza znovuzrodený a ako neznovuzrodený človek.

Novozákonné písma vyučujú, že žiadosť (zlá žiadosť) je forma prejavu hriešnosti porušeného (nevykúpeného) tela či telesnosti⁴-6) človeka (Rímskym 7:18 a 23, Kolosenským 3:5). Tiež upozorňujú na to, že v zákone prikázania charakteru „nepožiadáš“ vzbudzujú žiadosť (Rímskym 7:7-8). Preto je tak veľmi dôležité, aby hriešnik zomrel nielen hriechu, ale zomrel aj zákonu (Mojžišovmu), aby viac bol pod zákonom skutkov, ale pod milosťou.

Po znovuzrodení

Možnosť a nebezpečenstvo vzniku zlej žiadosti v človeku ostáva naďalej aj po znovuzrodení a prijatí Svätého Ducha. Zlá žiadosť, ako píšeme vyššie, môže vzniknúť aj v znovuzrodených ľuďoch, lebo ich (fyzické/zemské) telo ešte nie je vykúpené (Rímskym 8:23). Dôsledkom toho je vnútorný zápas, lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví (Galatským 5:17). V tomto verši „telo“ znamená telesnosť, ktorá prebýva v nevykúpenom, zemskom tele (v „ľudských údoch“ – Rímskym 7:23). Táto „telesnosť v zemskom tele“ je v Kolosenským 3:5 opísaná ako „údy, ktoré sú na zemi“.

Zlá žiadosť je aj pre spaseného človeka vždy nebezpečenstvom, pred ktorým ho Písmo varuje (Jakub 1:14-15) – a preto musí proti nej bojovať. Žiadosti vznikajú v nás (Rímskym 7:23; Jakub 1:14-15) a prichádzajú k nám aj zvonku, zo sveta (1: Jánov 2:15-17).

Odolať zlým žiadostiam

Zlé žiadosti v našom tele môžu vznikať aj po znovuzrodení. K ich vzniku môže dôjsť (a aj dochádza) preto, lebo, ako píšeme aj vyššie, ešte stále žijeme vo fyzickom zemskom tele, ktoré nie je vykúpené (1. Korinským 15:47-48, 53; Rímskym 8:23; Galatským 5:17; Rímskym 7:18-25), a v hriešnom svete (1. Jánov 2:16-17) – a oboje je plné hriešnych žiadostí. O znovuzrozenom človeku reálne platí, že on ako starý človek (v zmysle identity) bol ukrižovaný spolu s Kristom (Rímskym 6:6), čím bolo zmarené telo hriechu čo do svojej pôsobnosti, aby viacej neslúžil hriechu. To znamená, že žiadosti v znovuzrozenom človeku už nemôžu pôsobiť (a ani nepôsobia) takým spôsobom ako pred znovuzrodením, aby mu vládli. Vďaka tomu je

znovuzrodený človek schopný zlú žiadosť zastaviť hneď pri jej vzniku, aby nemohla počať a prerásť do hriešneho skutku. Schopnosť nezhrešiť, schopnosť zastaviť zlú žiadosť, skôr ako počne, je od znovuzrodenia súčasťou „jeho výbavy“ (jeho novej prirodzenosti), pretože je (v zmysle identity) novým človekom (novým stvorením v Kristovi).⁵⁾

Práve preto novozmluvné písmo prikazuje Duchom mŕtviť skutky tela (Rímskym 8:13) a mŕtviť svoje údy (Kolosenským 3:5). Mŕtviť „skutky tela“ (Rímskym 8:13) znamená mŕtviť „hriech, ktorý prebýva vo mne“ (Rímskym 7:17 a 20), čiže mŕtviť sklon k hriechu (telesnosť, prirodzenosť starého človeka – pre podrobnejšie vysvetlenie pozri zdroje 5 a 6), teda zastaviť žiadosť skôr, ako počne. „Mŕtviť svoje údy, ktoré sú na zemi“ (Kolosenským 3:5) znamená to isté – mŕtviť telesnosť (prirodzenosť starého človeka). Toto mŕtvenie sa uskutočňuje Svätým Duchom, ktorý nám bol daný pri znovuzrození. Je nám prikázané chodiť Duchom, aby sme nevykonali žiadosti tela (Galatským 5:16). Preto toto mŕtvenie dokáže robiť/uskutočňovať len znovuzrodený človek (Rímskym 8:9). Znovuzrodený je vyslobodený z biedneho stavu, ktorý je opísaný v Rímskym 7:15-25⁶⁾. „Lebo zákon Ducha života v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti“ (Rímskym 8:2).

Každá zlá žiadosť vedie človeka do hriechu. To, čo je ale možné, je odolať žiadosti, zastaviť ju. Zlú žiadosť (druhého druhu) v zmysle zdroja pokušenia môžeme odriecť, odolať jej, umŕtviť, odmietnuť ju. Nespasený človek však principiálne nedokáže, principiálne nemôže (v plnej miere) odolať zlým žiadostiam, lebo je pod vládou a mocou hriechu a smrti a nemá Ducha – a to je príčina jeho trvalého zostávania v hriechu.

Spasený človek každej žiadosti už principiálne môže odolať, aj keď sa ešte nachádza v nepremenenom porušiteľnom zemskom tele, lebo na boj so žiadosťou je už vystrojený svojím

novým znovuzrodeným duchom, mäsitým srdcom a Svätým Duchom, ktorý mu je daný a ktorý v ňom prebýva od okamihu jeho znovuzrodenia. Dôraz je na slovách principiálne môže. Deje sa to tak, že Duchom mŕtvime skutky tela (Rímskym 8:13). Mŕtviť skutky tela alebo svoje údy, ktoré sú na zemi (Kolosenským 3:5), v skutočnosti znamená potláčať či odmietať zlé žiadosti, ktoré sa v ňom nachádzajú. Zlé žiadosti nás pokúšajú, vyvlačujú, vábia (Jakub 1:14), ale práve v tejto počiatočnej fáze ich môžeme zastaviť a zabrániť tomu, aby „počali“ a „porodili“ hriech (verš 15).

Fyzické telo a žiadosti

Podľa Jakuba 1:14-15 (a tiež podľa Rímskym 7:23) žiadosť v človeku je trvale sa nachádzajúcim pôvodcom, príčinou jednotlivých hriešnych činov. Pokiaľ žijeme v nevykúpenom zemskom tele, žiadostí sa nezbavíme (Galatským 5:17), musíme ich mŕtviť. Až fyzickou smrťou ľudského tela všetky žiadosti zaniknú, lebo telo sa vráti do zeme (1. Mojžišova 3:19), ale znovuzrodení budú vzkriesení do osláveného nebeského tela, v ktorom už nebudú sídliť žiadne zlé žiadosti. Telo tých, ktorí patria Kristovi a ktorí pri jeho druhom príchode budú ešte nažive (pri vychvátaní Cirkvi), bude razom premenené na telo, ktoré je pomenované ako oslávené (alebo nebeské) telo. U týchto všetky zlé žiadosti, ktoré pochádzali z ich starého, zemského tela zaniknú pri premene ich tiel v okamihu vychvátania.

Žiadosti a svet

V Jánových epištolách je opísaný vzťah medzi žiadosťou (žiadostivosťou) a svetom: „Nemilujte sveta ani vecí, ktoré sú na svete. Keď niekto miluje svet, nie je v ňom lásky Otcovej. Lebo nič z toho, čo je na svete - žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbná pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta. A svet ide ta i jeho žiadosť, ale ten, kto činí vôľu Božiu, trvá na veky“ (1. Jánov 2:15-17). Tu je žiadosť, žiadostivosť opísaná ako pochádzajúca zo sveta, ako taká, ktorej zdroj sa nachádza vo svete (satanovom kráľovstve), tvorí jeho podstatu a hynie s ním. Žiadostivosť je bezohľadná sebeckosť. Je hlavnou príčinou všetkých hriechov. Žijeme vo svete, ale svet žije v

nás len do takej miery, do akej v nás žijú jeho žiadosti (Jób 31:7). Môžeme ich však, ako píšeme vyššie, umŕtviť.

Je to práve zlá žiadosť, ktorá sa nedrží hraníc vymedzených Bohom, nedokáže sa spoľahnúť na jeho dobrotu a starostlivosť (4. Mojžišova 11:4, 34; Žalm 78:30; 106:14). Nedokáže sa držať kázne podľa Božích príkazov (porovnaj 2. Samuelova 11:2 s Jób 31:1), a tak sa prehrešuje proti zvrchovanému prikázaniu lásky k Bohu a blížnemu z celého srdca, z celej duše a z celej sily.

Zlá žiadosť, keď počne, ohrozuje celé okolie hrešiaceho a celé cirkevné spoločenstvo. Naopak, ak naša duša začne horlivo túžiť po Bohu (Rímskym 10:1-5) a jeho daroch (1. Korinským 12:31), potom sa telo stáva nástrojom Božej spravodlivosti (Rímskym 6:12-13).

Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele, aby ste ho poslúchali,

totiž hriech, v jeho, to jest tela, žiadostiach,

ani nevydávajte svojich údov za nástroje neprávosti,

ale sa oddajte Bohu ako živí z mŕtvych a svoje údy za nástroje spravodlivosti Bohu.

Rímskym 6:12-13

Milovaní, napomínam ako pohostínov a pútnikov,

aby ste sa zdržali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši.

1. Petrov 2:11

... aby nie viacej ľudským žiadostiam, ale vôli Božej žil ostávajúci čas v tele.

1. Petrov 4:2

Poznámky

A) „Hriech“ v tomto verši je použitý v zmysle „princíp porušenia hriechom“, „telesnosť“, „hriešna prirodzenosť“, nie hriech v zmysle skutku či v zmysle prestúpenia zákona.

B) Hovorí sa tu o mužovi. Ale v oblasti zachovávaní sexuálnej čistoty je žena rovnako zodpovedná ako muž, preto všetko, čo je zakázané (nepožiadaj), rovnako platí aj pre ženu.

Zdroje

1) Adolf Novotný, *Biblický slovník*, Kalich – Česká biblická společnost, Praha 1992, heslo: *žádosť*,

žádati, žádostivost, ISBN 80-7017-528-1, ISBN 80-9000881-1-2

2) *Nový biblický slovník*, editor J. D. Douglas a kol., Návrat domů, Praha 1996, heslo: *žádost*,

žádostivost, ISBN 80-85495-65-1

3) *Teologický slovník k Novej zmluve*, III. zväzok, vybral a preložil Ján Grešo, vydal Tranoscius

Liptovský Mikuláš v Cirkevnom nakladateľstve Bratislava 1986, heslo: *sloboda* (III - 168)

4) *Telesný a duchovný človek*, *Solas* číslo 45, zima 2019, str. 21-28

5) *Prirodzenosť, identita, postavenie a stav*, *Solas* toto číslo, zvlášť časť: *Identita*, str. 11

6) *Zamyslenie nad Rímskym 7:14-25, Solas toto číslo, zvlášť časť: Prebývajúci hriech, str. 31*